

EKKLESIA

Ekklesia Amsterdam

zondag 31 maart 2019

De stad 4 Stad van mijn hart

De kaarsen aangestoken

Hoe verder onze ogen reiken (Verzameld Liedboek 324)

Drempeltekst

Toen hij dichterbij kwam en de stad daar zag,
hulde hij om haar:

Wist je maar, jij, deze dag nog, wat tot vrede strekt.
Maar nu blijft dat verborgen voor jouw ogen:
er zullen dagen over jou komen
dat je vijanden een wal opwerpen tegen jou,
dat ze jou omsingelen en van alle kanten belegeren -
ze zullen jou en je kinderen die in je zijn
de grond instampen,
ze zullen van jou geen steen op de andere laten
omdat je het uur niet hebt herkend
dat hij jou zocht en vond.

Toen ging hij het Heilige binnen
en begon de kooplieden uit te drijven
en hij sprak tot hen:

Geschreven staat:

'Mijn huis zal zijn een huis van aanbidding' -
maar jullie hebben er 'een rovershol' van gemaakt.

Evangelie van Lukas 9:41-46

Woord ten geleide

Kinderkring

De bekens waaruit wij dronken (VL 359)

Voorlezing uit *Een verhaal van liefde en duisternis* van Amos Oz

Er gold bij ons een ijzeren wet dat je niets kocht wat geïmporteerd was, niets uit het buitenland, als het ook verkrijgbaar was uit eigen land. Maar als we naar de kruidenierswinkel van meneer Auster gingen, op de hoek van de Ovadjastraat en de Amosstraat, moest je toch kiezen tussen kibboetskaas, van Tnoeva, en Arabische kaas: was Arabische kaas uit het aangrenzende dorp, Lifta, nu een buitenlands of een binnenlands product? Ingewikkeld. Weliswaar was de Arabische kaas een tikkeltje goedkoper. Maar als je Arabische kaas kocht, dan pleegde je daarmee toch een beetje verraad aan het zionisme: ergens daar in een kibboets of mosjav, in het dal van Jizreël of de bergen van Galilea, zat een uitgeput pioniersmeisje, dat misschien met tranen in haar ogen deze Hebreeuwse kaas voor ons had verpakt, hoe zouden we haar in de steek kunnen laten door vreemde kaas te kopen? Hadden we dan geen gevoel? Aan de andere kant, als we de producten van onze Arabische burens boycotten, dan zouden we eigenhandig de haat tussen de twee volken verdiepen en eeuwig doen voortduren, en voor het bloed dat godverhoede nog zou vloeien, zouden wij dan ook verantwoordelijk zijn. (...)

Nee. Ditmaal zouden we beslist Arabische dorpskaas kopen, die trouwens ook echt iets smakelijker was dan de Tnoevakaas, en ook iets minder duur was. Maar toch, aan de derde kant, je wist het niet, was het wel schoon bij hen? Hoe zagen die melkerijen daar er eigenlijk uit? Stel dat, te laat, zou blijken dat hun kaas een beetje vol zat met bacteriën? Bacteriën behoorden tot onze duisterste nachtmerries. Net als het antisemitisme: je kreeg nooit met eigen ogen een antisemiet of een bacterie te zien, maar je wist maar al te goed dat ze, onzichtbaar, van alle kanten op je loerden. (...)

Er ontspon zich regelmatig een kleine woordenwisseling tussen de klanten in de kruidenierswinkel van meneer Auster: wel of geen kaas van de fellahs kopen? Enerzijds stond in de talmoed: 'De armen van uw eigen stad gaan voor', en daarom was het onze plicht alleen kaas van Tnoeva te kopen, anderzijds stond in de thora: 'Voor jullie en voor de vreemdelingen die bij jullie wonen geldt een en hetzelfde voorschrift en een en dezelfde regel', en daarom was het gepast om af en toe de kaas van onze Arabische burens te kopen, 'want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte'. En trouwens, hoe minachtend zou Tolstoj neerkijken op iemand die wel de ene kaas kocht en niet de andere, uitsluitend vanwege een verschil in geloof, nationaliteit of ras! Hoe zat het met de universele waarden? Het humanisme? De broederschap van allen die geschapen waren als Gods evenbeeld? Niettemin, wat een armoe, wat een slap gedoe, wat een kleingeestigheid, om Arabische kaas te kopen, alleen omdat die twee mil minder kostte, in plaats van kaas van pioniers, die zich afbeulen ten behoeve van hun dagelijks brood! Het was een schande! Een grote schande! Enerzijds of anderzijds, het was een grote schande!

Het hele leven was vol van zulke grote schandes.

Liefde lichaam van zon (VL 326)

Toespraak

Kees Kok

Stad van mijn hart, Jeroesjalajiem - Psalm 122 (VL 118)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie,
ritueel van solidariteit:
laat ons bidden.

Als het geen droom, geen leugen is
wat ons gezegd is,
dat er goed land zal zijn -
een stad van bomen als een tuin
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen.

En zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Gezegend Gij in uw verborgenheid (VL 681)

Moge het delen (Löwenthal)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

Laudate omnes gentes (Taizé)

Looft, alle volkeren, looft de Naam

Dat prachthuis (Löwenthal – nieuw)

Voorbeden

Onze Vader die in de hemel zijt (VL 247)

Zegen

Gij die uw Naam hebt uitgeroepen (VL 567)

Van grond en vuur (VL 910)

Colofon

Zang:	Koor van Ekklesia Amsterdam
Dirigent:	Tom Löwenthal
Pianist:	Henri Heuvelmans
Teksten:	Huub Oosterhuis
Voorganger:	Bart-Jan van Gaart